

מבחן ההווצאה

בזמן שמצעד מכירות הספרים בארץ מובל בידי שתי הוצאות - האחת שמאחוריה רשת חנויות, והשנייה שמאחוריה ענק תקשורת - פועלות בשוליים הוצאות קטנות. כמות הספרים שהן מוציאות ביחד בשנה, מתקרבת בקושי לכמות של שתי הגדולות בחודש. הנה כמה הוצאות נישא קטנטנות ששורדות בניגוד לסיכויים ולמרות הסיכונים / **אסתי סגל**

תרבות

הגודל לא קובע: הוצאות הספרים הקטנות ששורדות בניגוד לסיכויים **עמ' 16**

איגואנה ערוץ הילדים

רימונים בוסתן ספרדי

אג'נדה מסע אחר

בעלים: ליאורה פרידן
גיל ההוצאה: 5 שנים
התמחות: ספרי ילדים איכותיים
מספר כותרים בשנה: כ-5

בעלים: יעל שכנאי
גיל ההוצאה: כ-6 שנים
התמחות: ספרות ספרדית
וקטלאנית
מספר כותרים בשנה: 22

בעלים: חירב חילר
גיל ההוצאה: כשנתיים
התמחות: מפגשים בין תרבויות
מספר כותרים בשנה: 3 עד כה

איגואנה
הספר האהוב ביותר: "אני מאוד אוהבת את 'לידע' של יוקה פן לון. הוא מציג בתוכו ז'אנרים שונים של ספרות עם איורים שמתאימים את עצמם לז'אנרים האלו. מדובר על דמות שנופלת מסיפור למיטה של ילדה, בזמן שאמא שלה שמקריאה לה הולכת לענות לטלפון. הדמות לא יודעת איך קוראים לה ומאייפה היא באה והיא מפחדת שהסיפור ימשיך בלעדיה. הילדה עוזרת לדמות למצוא את הסיפור ממנו נפלה, ובמסע החיפוש הם מגיעים כל פעם לסיפור אחר ולז'אנר אחר. מעבר לכך שזה סיפור מאוד יפה עם הומור, הוא גם מתורגם מהולנדית. הילדים הישראליים כמעט ולא נחשפים לספרות ילדים הולנדית, ומדובר בספר של אחת הסופרות הכי נחשבות שם".

● **השוק רווי בספרי ילדים, אז למה?**
"בארץ יש ספרות טובה, אבל קשה למצוא אותה בחנויות. כשחיפשתי מה לעשות, הרגשתי שזה מה שאני רוצה - להביא לילדי ישראל ספרות איכותית וטובה. אז הקמתי את ההוצאה במטרה לבחור בפינצטה את ספרי הילדים הטובים ביותר, גם מבחינת הסיפור וגם מבחינת האיורים. אני מוציאה לאור רק ספרים שאני 100% עומדת מאחוריהם. נכון לעכשיו זו רק ספרות מתורגמת, אבל אני מחפשת כתבי יד מקוריים. יש לי הסכם שותפות עם כנרת זמורה-ביתן שאנחנו יכולים וגם מוציאים ספרים ביחד, אבל עדיין כשתי הוצאות נפרדות ועצמאיות. חשוב לי לא להגדיל את ההוצאה, כדי שעדיין תהיה לי האפשרות לערוך ולעבוד עם המתרגמים ולהגיע לבתי הדרוס. הפיקוח שלי מאוד הדוק".

רימונים
הספר האהוב ביותר: "מאוד קשה לי לבחור. אני חושבת שזו הייתה הבדידות של חואן חוסה מיאס הספרדי, שהוא ספר פשוט מטלטל".

● **איך החלטת ללכת על ספרות ספרדית וקטלאנית?**
"אחרי שערכתי כמה שנים בהוצאות גדולות, רציתי להרחיב את העיסוק הספרותי שלי. הבחירה בתחום של הספרות הספרדית והקטלאנית הגיעה במקרה. נסעתי לברצלונה לריגל עבודה של בעלי, וחיפשתי למלא את הימים בביקורים בחנויות ספרים. המליצו לי לפגוש מישהו שחי שם שלוש-ארבע שנים והוא מתרגם מקטלאנית וספרדית לעברית. פגשתי אותו, ובסוף פגישתנו הוא הגיש לי 20-30 עמודים שתרגם להנאתו מאיזה ספר, ואמר 'תגיעי ארצה, תקראי ותגידי לי מה דעתך. אם תחשבי על איזו הוצאה, תמליצי לי ואפנה אליהם ואולי נקנה זכויות'."

"חזרתי, קראתי, והחלטתי שאני הולכת להוציא את זה לאור. לספר קראו 'שירת הנעורים'. ככה נולדה ההוצאה. הספרות הספרדית התחילה להתרומם אז בארץ. יצאתי קשר עם יורם מלצר, שתרגם מספרדית, ונשאבתי לכל האזור ההוא. אחר-כך התחילו להיות גם פניות של ספרי פרומה מקורית וספרי ילדים וספרי עיון. ראינו גם שהיה בתקופה קשב וריכוז, לספרות בנושא הפרעות קשב וריכוז, והוצאנו כמה ספרים בתחום. "הנישה המתורגמת היא ספרדית וקטלאנית ופורטוגלית, אבל עכשיו למשל אנחנו מוציאים ספר מתח של איאן רנקין הבריטי, כי קראתי ספרים שלו ומאוד הופתעתי לגלות שהוא לא תורגם לעברית".

אג'נדה
הספר האהוב ביותר: "כולם היו בניי וקשה לבחור. אבל 'שלוש כוסות תה', שהוא הספר הראשון שיצא וגם זה שהכי הצליח".

● **לפתוח הוצאה בתקופה כזו, זה דורש אומץ.**
"או אומץ או טיפשות. אני חושבת שהשוק הזה, גם כשהוא לא במצב קשה, הוא מאוד תחרותי והוא כפוף לחוקים שמכתיבות שתי הרשתות הגדולות".

● **ובכל זאת פתחת הוצאה.**
"בכרמל ערכתי סדרה ש'אג'נדה' היא ההמשך הישיר שלה מבחינת הנושאים. סדרה שעסקה במפגשים בין תרבויות. שמתי לב שזה המכנה המשותף בספרים שמדברים אלי. יצאו ספרים נהדרים בסדרה הזו, שהיו רביי מכר בחו"ל, אבל הם לא זכו לשום חשיפה בארץ. היה מאוד מתסכל לעבוד ככה. חשבתי שאם אצא לדרך עצמאית ואנהל את הדברים כמו שאני חושבת, יהיה לי סיכוי. למדתי שלפעמים זה נכון לפעמים לא. כלומר, חשוב לתת מקום לפרסום וליח"צנות, אבל לא תמיד זה יעזור".

● **מה הלאה?**
"יהיה קשה. החלטתי שאני לא יכולה להקדיש את כולי להוצאה, כמו תמיד אני צריכה לעסוק בדברים נוספים כדי לממן את התחביב הזה. אבל אני מתכוונת להמשיך. אפילו שזה קשה ואפילו שההצלחה מאוד לא מובטחת ולמרות התחרות הפרועה. נמשיך לנסות כי זה משהו שאני מאוד אוהבת. משהו שנשמח. זה לא רק עסק למטרות רווח. אבל אם יתאפשר לי להתעסק רק בהוצאה לאור, זה יהיה נהדר. אני לא צריכה הרבה מעבר לזה".

21.59x34.46	32	16	עמוד	מגזין הערב	02/02/2010	גלובס -	21353229-7
סופרת יעל שכנאי זו הייתה הנדידות מאת חואן חוסה מייא - 13570							

אודיסאה

מציאות מדומה

פריי, ספרי מתח, ספרים של רוברט גרייבס ועוד?
 • איך הולך?
 "קשה. במצב הנוכחי, שבו שני

מפיצי הספרים הגדולים בארץ נמצאים בשותפות עם הוצאות ספרים מאוד גדולות, המבצעים מאוד כדאיים להן כי הן מתייחסות לחנות כאל אפיק שיווק ישר. כשהן מוכרות ספר ב־25 שקל, רוב הכסף נכנס לכיס שלהן דרך החנויות. אז אנחנו פשוט לא משתתפים במבצעים האלו.
 "השיווק שלנו מתבצע דרך חנות אינטרנטית (www.odyssey4you.co.il), דרך כנסים ואירועים מיוחדים, ודרך חנויות עצמאיות".

היא כי הוא נישה. כלומר, יש כאן גם חשיבה עסקית. אבל צריך לזכור שנישה מעצם היותה נישה, ברור שלא תצליח כמו המיינסטרים. אתה לא יכול להיות נישה שהיא מיינסטרים.

"מצד שני, למדע בדיוני ופנטסיה יש קהל בארץ, ויש גם עוררות תרבותית סביב העניין הזה בעשור האחרון.

"אנחנו מוציאים גם רומנים היסטוריים, ספרי מתח, מדע פופולרי - מגוון שלם של ספרים - תחת המותג 'גמא'. זיהינו שכשמגיעים ספרים שלנו לחנויות ספרים, הם הולכים למדף המדע הבדיוני והפנטסיה רק בגלל שכתוב עליהם 'אודיסאה', אפילו אם אין להם כל נגיעה לזה. אז תחת 'גמא' אנחנו מוציאים ספרים של סטיבן

רוברט גילמורו, פרופסור לפיזיקה, כתב ספר מדע פופולרי שמשמש בסיפור של אליס כדי להסביר מהי מכניקה קוונטית ומה הם העקרונות של הפילוסופיה הקוונטית".

• למה בחרתם בתחום שאין לו ביקוש גדול בארץ?
 "סנרץ': אני זוכר את עצמי קורא אסימוב כבר בגיל 9-8. אני חושב שאנחנו עוסקים במדע בדיוני מדי יום, רק שהמדע הבדיוני שאנחנו עוסקים בו הוא החיים שלנו, ומה שנעשה במעבדות הוא מדע בדיוני. הדוגמה הבולטת ביותר היא הטלפון הסלולרי, שעד לפני שני עשורים היה מדע בדיוני ועכשיו הוא החיים שלנו".
 פארן: "ההוצאה הוקמה כי התחום היה מאוד קרוב לליבו של אורי, והשיקול לא היה מסחרי גרידה. בינתיים בשנתיים-שלוש האחרונות אנחנו גם מכוונים לנישות אחרות, אבל אחת הסיבות שלנו להמשיך במדע בדיוני

בעלים: אורי סנרץ', איתמר פארן
גיל ההוצאה: 9 שנים. סנרץ' הקים ופארן הצטרף כמתרגם לפני 6 שנים. לפני כשנה וחצי הפך לשותף **התמחות:** מדע בדיוני ופנטסיה **מספר כותרים בשנה:** 12-10

הספר האהוב ביותר: סנרץ': "קבצנים בספרד" - ננסי קרס. זכה גם בפרס הוגו וגם בפרס נבולה, והוא באמת ספר מדע בדיוני שמאוד מחובר לסוגיות פילוסופיות ותרבותיות של החיים שלנו עכשיו. פארן: "אליס בארץ הקוונטים" - ד"ר

גרף

מדפיס אהבות קודמות

בשבוע הספר ומבקש את הספר הזה - ולא רוצה שום דבר אחר. גיליתי שחלק מהם הם סטודנטים לקולנוע, שכנראה התחברו לסגנון התסריטאי שלו".

• לפי מה אתה מחליט אילו ספרים להוציא?

"אני חושב שהמכנה המשותף הוא 'ספרים שעושים לי את זה'. מכל מיני בחינות, אני לא יודע להגדיר את זה. אנשים אחרים אומרים לי שיש איזשהו קו מאוד מאובחן בספרים. אני לא רואה אותו. כנראה שאני נמצא בעין הסערה ויש לי איזו נקודה עיוורת לגבי הספרים ואני לא רואה אותם.

"זה התחיל מכך שיש לי אהבה גדולה למדע בדיוני ולפנטסיה, ויש לי אהבה גדולה לספרים בכלל. בהתחלה חשבתי להתמקד במדע בדיוני ובפנטסיה, כי קראתי המון ספרים טובים והיה לי חבל שלא להביא אותם לקוראים הישראליים.

"אבל מאחר שאני קורא המון ספרים אחרים מכל סוג, יש בהוצאה גם 'אנדרים אחרים. כל אחד שונה לחלוטין מהאחר. אני לא מוצא כאן את הקו המשותף, למעט זה שאני מאוד אוהב אותם. "בנוסף, שנה אחרי שהקמתי את ההוצאה הצטרפה אלי גילי בר־הלל, ואיתה אני עושה את סדרת 'גרף צעיר' שבמסגרתה יצאו ספרי פרסי ג'קסון, שהפכו להיות רבי־מכר מטורפים. עכשיו יוצא לאור הספר החמישי בסדרה".

בעלים: רני גרף
גיל ההוצאה: 6 שנים
התמחות: "ספרים שעושים לי את זה"
מספר כותרים בשנה: עד היום יצאו 27 ספרים. בשנה הראשונה רק 4 ספרים, בשנה האחרונה יצאו 8, וב־2010 ייצאו 12-15 ספרים

הספר האהוב ביותר: "ספר שנקרא '253'.
 הספר הזה נכשל טוטאלית במכירות, ואני עדיין לא מתחרט לרגע שהוצאתי אותו. עלילתו מתרחשת במהלך 7.5 דקות שבהן רכבת תחתית לונדונית נוסעת בין תחנה אחת לאחרת, ואנחנו פשוט עוברים את הנוסעים ברכבת על־פי סדר הישיבה שלהם. '253' מתייחס למספר הנפשות שהיו על הרכבת באותו זמן. יש בו דברים יפהפיים, והוא כמעט כמו תסריט.
 "במקור לכל אחת מהרמויות הוקדשו בדיוק 253 מילים, אבל בתרגום לא יכולנו לשמור על זה. ספר גורא מעניין.
 "הקוראים הישראליים ממש לא התחברו אליו, למעט גרעין מאוד קטן שמגיע אלי כל שנה לרוכן

גרף

